

STRAATJOCHE BEROEMDHEID

Camera van Nederlander geeft Nepalees toekomst

In 1996 geeft fotograaf Wim Valstar in Nepal een camera aan het straatarme jochie Kishor Kayastha, daarna is er geen contact meer. Tot voor kort.

Rien van den Anker
Westland

Als hij zijn verhaal vertelt, raakt Wim Valstar weer geëmotioneerd. „Ik dacht echt dat ik dat jochie uit Nepal nooit meer zou zien. Tot hij ineens voor mijn deur stond, een diepe knieval maakte, beide handen plat tegen elkaar en zei: ‘Dankzij jouw camera is mijn hele leven veranderd.’ Dat doet je wat!” Diezelfde emotie klinkt ook door uit de mond van Kishor Kayastha (39). „Niemand kan begrijpen wat die camera voor mij heeft betekend. Mijn moeder had een heel eenvoudig cameraatje. Daarmee maakte ze pasfoto's. En ineens had ik een echte camera, kon ik echt fotograferen. Daarmee kreeg ik, al besepte ik dat pas later, een toekomst.”

Valstar (77), vele jaren beroepsfotograaf in het Westlandse Naaldwijk, reist in 1989 voor het eerst naar Nepal, om daar een trektocht te maken in Annapurna, een bergmassief in het Himalaya-gebergte. Ook bezoekt hij de koningsstad Bhaktapur.

Daar in een steegje ziet hij dat brutaal ogende jochie, voor een nauwelijks als fotowinkeltje herkenbaar pand. Meer een kale ruimte waar pasfoto's worden gemaakt en zo nu en dan een fotorolletje wordt verkocht. Dat 9-jarige brutaaltje spreekt behoorlijk Engels. „Met mijn neef Jan werden

▲ Vader, moeder, zusje en Kishor Kayastha tijdens het eerste bezoek van Wim en zijn vrouw aan Nepal. FOTO WIM VALSTAR

▼ Kishor Kayastha en Wim Valstar tijdens het verrassingsbezoek aan Nederland. FOTO JAN VALSTAR

we binnen gevraagd. We troffen daar zijn moeder de fotografe, we kregen thee, bleven anderhalf uur.” Na de bergwandeling zijn ze nog gedag gaan zeggen. Daarna blijft het jaren stil. Wel krijgt Valstar een bedelbrief waar hij niet op reageert, uit angst dat zijn geld Kishor toch nooit zal bereiken.

Wandelvakantie

In 1996 besluiten hij en zijn vrouw Thea met twee vriendinnen opnieuw naar Nepal te gaan, voor een korte wandelvakantie. Onwetend over het wel en wee van Kishor stopt Wim een (tweedehands) Nikon reflexcamera extra in zijn bagage. „In mijn eentje ben ik op zoek gegaan, dat jochie was inmiddels een tiener, hij zat er nog steeds, voor dat winkeltje.” Er volgt een bijzonder gesprek, Wim – zelf geen ouder – vraagt hem naar zijn toekomstplannen. Kishor wil fotograaf worden, maar een camera is te duur, Wims cadeau is een schot in de roos.

„Ik heb hem op het hart gedrukt, omdat ik wist dat hij straatarm was, de camera niet te verkopen, maar heel veel te fotograferen. Al-

leen dan zou hij het vak kunnen leren, zijn droom realiseren.” Ook na die tweede ontmoeting blijft het lang stil, volgt alleen weer een bedelbrief, waarin niets staat over de camera.

Dit voorjaar hoort Wim dat zijn kapster met haar vriendinnen naar Nepal gaat. Ze vragen hem reisadviezen. Dan blijkt dat Bhaktapur ook op het programma staat. En ja, het viertal wil wel naar Kishors winkeltje gaan kijken;

“**Ik heb hem op het hart gedrukt de camera niet te verkopen**

– Wim Valstar, fotograaf

Wim geeft een handgeschreven routeplanner mee. Maar het winkeltje is geheel verdwenen, bij toeval treffen ze een onbekende die Kishors naam herkent en een adres weet. Op 11 mei ontvangt Wim via WhatsApp de boodschap: ‘We hebben hem gevonden, hij is hier een beroemde fotograaf’.

Kishor vertelt het Westlandse bezoek dat Wims camera zijn leven totaal heeft veranderd, dat hij artistiek fotograaf is, succesvol, met internationale opdrachtgevers, dat hij inmiddels getrouwd is en een zoon heeft.

Na hun terugkeer probeert Wim tevergeefs, mogelijk door een verkeerd e-mailadres, contact met zijn ‘verloren zoon’ te krijgen. Zijn neef Jan is succesvoller via Facebook. Dat laatste leidt uiteindelijk

▲ Modeshoot door Kishor.

FOTO KISHOR KAYASTHA

tot het bericht dat Kishor naar Europa komt en voor zaken onder meer naar Frankfurt moet. Hij wil ‘Uncle Wim’ graag bezoeken.

Via Jan en Wims vrouw wordt een verrassingsbezoek geregeld. „Ik wist niks, ik was alleen verbaasd dat Thea niet onze middagwandeling wilde maken.”

Urenlang hebben de twee fotografen daarna – naar goed Nepalees gebruik zittend op de grond – met elkaar gesproken. Een dag later volgt Rotterdam, omdat Kishor zo graag wolkenkrabbers wil fotograferen. Wim, trots: „Fantastisch om te zien hoe hij werkt, zonder opleiding, een natuurtalent.”

Er zijn mobiele nummers en mailadressen uitgewisseld, het contact blijft bestaan. Wim sluit zelfs niet uit dat hij nog een keer naar Nepal gaat. „Het is natuurlijk niet om de hoek, maar bij het afscheid hebben we gewoon ‘Tot ziens’ gezegd.”

▶ **Kijk op de site bij /video**
Een interview met Wim Valstar over zijn collega

GLAS- EN KERAMIEK BEURS

2-3-4 NOV.
2018
LEERDAM

HET DAK
Tendweg 9a
Leerdam
Telefoon
0345-613626
Vr. 14.00-20.00
Za. en Zo.
10.00-17.00

WWW.GLASENKERAMIEKBEURS.NL